

[Hartvig Frisch.]

til det Punkt, hvor det begyndte — efter at de i første Omgang havde faaet 7 Mill. Kr., i næste Omgang ca. 5 Mill. Kr. og i tredje Omgang 2 Mill. Kr. —, naar man altsaa skulde ud i det kolde, saa vilde vi nok møde mange Henvendelser dernedefra. Vi kender det fra mange andre Toldbeskyttelsessituationer, at det er lige akkurat, naar man skal ud i det kolde, at Vanskelighederne begynder. Jeg tror, at det ærede Medlem da vilde opdage, at han i Virkeligheden kun havde flyttet Vanskelighederne.

Saa længe det gælder om at forære Statens Midler bort, saa længe gaar det storartet; men naar vi saa skulde til at se de frihandels-helbredende Virkninger af det ærede Medlems Forslag, skulde vi nok for Alvor faa at se, hvad det vilde komme til at betyde. Naar vi naaede det Punkt, da den danske Erhvervsgren virkelig for Alvor vilde komme til at lide Skade, kom vi simpelt hen ikke længere. Saa kunde maaske det ærede Medlem staa frem og hovere; men saa blev han ogsaa ene om det.

Til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse vil jeg sige, at det er urigtigt, at jeg skulde have nævnt Kapitalen først. Jeg nævnte Producenterne først. Jeg sagde, at i dette Tilfælde var der saa mange interesserede — de Roeproducenter, jeg kender i hvert Fald, er en meget stor Del af Befolkningen —, at der ikke kan tales om, at det særlig skulde være Kapitalen. Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse tænkte maaske særlig paa Fabrikkerne. Det var ikke i min Tanke i det Øjeblik, det er Roedyrkerne, vi staar overfor at skulle give en Hjælp, og det er dog en meget vigtig Gruppe. Naar vi skal stille Grupperne op, er det dog dér, vi maa begynde; først maa vi nævne Producenterne, saa Konsumenterne og saa til sidst Staten, og det var den Rækkefølge, jeg nævnte.

Jeg tror ikke, jeg behøver efter alt det, som i øvrigt er sagt, at udbrede mig videre, men jeg vil nøjes med atter at anbefale, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag og dermed ogsaa for de Henstillinger, Flertallet har gjort til den højtærede Handelsminister.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse mente, at den Udtalelse, som jeg fremførte i 1930, nemlig at det Tilskud, som der den Gang var Tale om, kom i Virkeligheden Fabrikkerne til gode og ikke Roedyrkerne, var urigtig. Jeg maa imidlertid fastholde den, og jeg kan gøre det saa meget lettere,

som Tiden har givet mig fuldstændig Ret. Ogsaa Handelsministeren har givet mig Ret, idet han i en Skrivelse til Landbokommissionen har givet Udtryk for, at Ministeriet ikke vilde gaa den Vej, man var gaaet tidligere med Hensyn til Sukkerordningen, da det havde vist sig, at en saadan Ordning ikke havde ført til nogen Fordel for Dyrkerne. Paa Grundlag deraf tror jeg, jeg tør fastholde, at min Opfattelse i 1930 af, hvorledes det hele vilde komme til at virke, er fuldt ud rigtig.

Clausager: Maa jeg sige til den højtærede Handelsminister, at det er rigtigt nok, at vi skriver i vor Betænkning, at vi vilde anse det for meget heldigt, om man kunde faa dyrket Roer nok i disse Tider, af valutamæssige Grunde. Det er jo rart, at der er noget, vi er enige om, derimod er vi uenige om andre Ting. Men jeg tror for øvrigt aldrig, Venstre har været imod, at man producerede saa meget Sukker som muligt her i Landet, baade af Hensyn til det ene og det andet.

Det, vi er uenige om — det understregede Ministeren ogsaa —, er, hvilken Maade Sagen skal ordnes paa; og dér nærer jeg nogen Frygt for, at den Maade, her er valgt, ikke er helt god, naar Talen er om at skaffe tilstrækkeligt Sukker produceret her i Landet. Jeg synes, at Ministerens Forslag lider af den Skavank, at det skal laves om, hvis der kommer store Prisforskydninger. Det er aldrig heldigt. I den Henseende er vort Forslag aldeles anvendeligt, idet det vil give antagelige Forhold for Dyrkerne selv under store Prisforskydninger.

Den højtærede Minister var noget haard mod vort Ændringsforslag. Han kaldte det et kolossalt Overbud, en utilgivelig Flothed. Jeg synes, det er lidt haardt, for det er lige saa sikkert, at lige saavel som vi lægger til ved en Pris af 37 Ø., trækker vi fra ved en Pris af 39 Ø. Et Sted skal Skellet være, naar man skal have en saadan Fremgangsmaade.

Jeg beklager i høj Grad, at den højtærede Minister ikke har kunnet skaffe os nogenlunde Oplysninger — jeg har aldrig forlangt dem saa forfærdelig pertentlige — om, hvad det koster at raffinere et Kilo-gram Sukker, for derved at kunne underbygge vort Forslag.

Ministeren tvivler paa, at det vil hjælpe noget, at vi rører ved Raasukkertolden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Ministeren ser fejl. Jeg tror, at dér har Fabrikkerne alle Tider en stor Fordel, idet de stadig har kun-